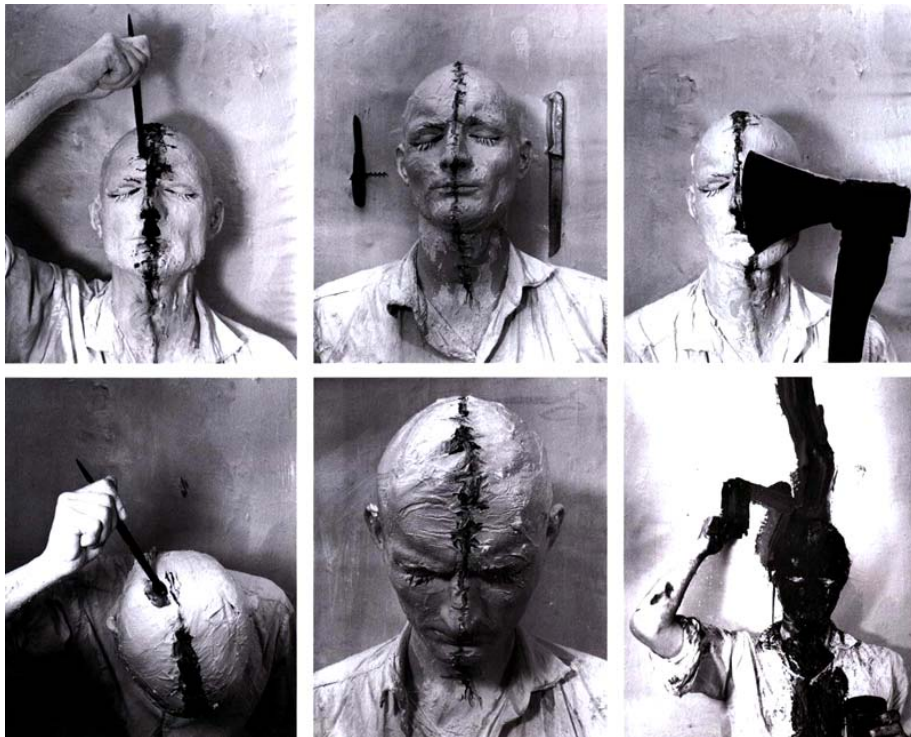

راشومون

و: همه ره سولّ حه سه نیوور

شه ویکی ساردبوو، پیاوه خزمه تکاره که
له ژیره وهی راشوموندا چاوه پوانبوو بارانه که
بیگاته وه. له ژیر ئه م دهروازه گه وره یه دا که سی
دیکه ی لی نه بوو. به وهی که راشومون له
شه قامی (سوجاکن) دا هه لکه وتبوو، وا ویده چوو
هیندی که سی دیکه که کلاوی سامانداران یاخود
میژه ری چینی مامناوه ندییان له سه ربوو، له
چاوه پوانیکردنه وهی باران له وی راوه ستابن،
به لام که سی لی نه بوو.

له چه‌ند سالی رابوردودا شاری (کیۆتۆ) تووشی رووداو و کاره‌ساتی وه‌ک بوومه‌له‌رزه، گه‌رده‌لول و سووتمان هاتبوو و له‌ ئاکامدا تووشی ویرانکاری هات. میژوونووسه‌ دیرینه‌کان ده‌لین: که‌لوپه‌له‌ تیکشکاوه‌کان وینه‌ی بووزاو قالبه‌ ئالتوونی و زیۆینه‌کان هه‌موو له‌ ناوچوون و پاشماوه‌کانیان له‌ لاپه‌نایه‌ک هه‌لپشتبوو و بۆ ئاگرکردنه‌وه‌ که‌لکیان لێ وهرده‌گیرا. کاتی ره‌وشی کیۆتۆ به‌م چه‌شنه‌ی لیهات، باسکردنی به‌ پێویست زانرا. رێوی و گیانه‌به‌ره‌ دپنده‌کان ئه‌م هه‌له‌یان قۆستبووه‌ و له‌ کون و که‌له‌به‌ره‌کانیدا هیلانه‌یان سازکردبوو، ئه‌مه‌ و دزو جه‌رده‌ش له‌وینده‌ر جیگه‌یان خۆشکردبوو. دوا‌ی رۆژئاوابوون ئه‌م شوینه‌ هینده‌ سامناکبوو، که‌س نه‌یده‌وێرا به‌ویدا تیپه‌پیت. رووننه‌بوو پۆلی قه‌ل و دال له‌ کوپۆه‌ دین! به‌ رۆژ ئه‌م بالنده‌ به‌ ده‌ورووبه‌ری ده‌روازه‌که‌دا به‌ قاره‌ قاپ ده‌فرپین. کاتی رۆژئاوابوون که‌ ئاسمان سووره‌له‌ده‌گه‌را، چه‌شنی ده‌نکه‌ کونجیه‌کی که‌ له‌ ده‌ورووبه‌ری ده‌روازه‌که‌ وه‌شاندبیتان خۆیان مه‌لازده‌دا، به‌لام ئه‌و رۆژه‌ ته‌نانه‌ت قه‌ل و دالیش به‌دینه‌ده‌کران، له‌وانه‌شه‌ دره‌نگ بووبیت. پلیکانه‌ به‌ردینه‌کان له‌ هه‌موو چیه‌کی ده‌روازه‌که‌ داڕووخابوون و گژوگیا نیو درزه‌کانی پێکده‌بوو. خزمه‌تکار پالتۆیه‌کی شینی درێژی له‌به‌ردابوو و له‌سه‌ر پلیکانی هه‌ته‌م که‌ به‌رزترین پلیکانبوو، رۆششتبوو و سه‌یری بارانه‌که‌ی ده‌کردو زۆرتین له‌و سووره‌ کوانه‌ گه‌وره‌یه‌ی روومه‌تی لای راستیده‌کرده‌وه‌ و زۆری پێوه‌ ته‌نگه‌تاوبوو.

گوتم خزمه‌تکاره‌که‌ چاوه‌پوانه‌ باران بیکاته‌وه‌، به‌لام به‌رنامه‌یه‌کی نه‌بوو نه‌یده‌زانی

دوا‌ی لیکردنه‌وه‌ی بارانه‌که‌ چبکات! زۆرجار ده‌چوو ماله‌ ئه‌ریابه‌که‌ی، به‌لام ئه‌و رۆژه‌ ریک به‌ر له‌ ده‌ستپیکردنی باران له‌سه‌ر کاره‌که‌ی ده‌ریانکردبوو.

مال و سامانی شاری کیۆتۆ به‌ په‌له‌ به‌ره‌و له‌ ناوچوون ده‌چوو، ئه‌ریابی خزمه‌تکاره‌که‌ش له‌به‌ر خراپیی باری ئابووری له‌پاش ماوه‌یه‌کی زۆر خزمه‌تکردنی، خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌رکردبوو. ئه‌و ئیستا له‌نیو باراندا لێقه‌وما‌بوو و نه‌یده‌زانی روو له‌ کوێ بکات. که‌شوه‌هاش ئاگای له‌ ره‌وشی ناله‌باری ئه‌و نه‌بوو. بارانیش به‌نیاز نه‌بوو لێی بکاته‌وه‌ و خزمه‌تکاریش نه‌یده‌زانی نانی به‌یانی چۆن په‌یدا بکا. بیرکردنه‌وه‌ی ئالۆز هه‌والی ناخۆشیان لابوو. بێ ئامانج گوێره‌ وایه‌ ده‌نگی ئه‌و دلۆپه‌ بارانانه‌ی به‌سه‌ر شه‌قامی (سوجاکۆ) دا ده‌بارین.

باران چوارده‌وری راشومونی گه‌مارۆدا‌بوو و کات به‌کات به‌ته‌وژمتر ده‌بوو، به‌چه‌شنیک ده‌باری ده‌نگوت گۆزه‌ی سه‌راوێژه‌ و له‌ دووره‌وه‌ ده‌نگی ده‌بیسترا. پیاوه‌ خزمه‌تکاره‌ له‌کارلا‌براه‌که‌ ده‌پروانییه‌ ئه‌و هه‌وره‌ ره‌شه‌ گه‌وره‌یه‌ی هاتبووه‌ سه‌ریاننه‌کان. بۆ په‌یداکردنی بزێوی به‌هۆی ره‌وشی ناله‌باری ده‌سه‌لاتی ئه‌وتۆی نه‌بوو. ئه‌گه‌ر ویستبای کارێکی ئابرومه‌ندانه‌ی ده‌ستکه‌وی بێشک ده‌بوو له‌ په‌نا دیواریک یاخود که‌ندو قووله‌کانی سوجاکودا له‌ برسان بمری و ته‌رمه‌که‌ی له‌ په‌نا ئه‌م دیواره‌دا فرییدری و ببیته‌ خۆراکی قه‌ل و دال و سه‌گه‌ به‌ره‌لا‌و گیانه‌به‌ری دپنده‌.

به‌لام ئه‌گه‌ر بریاربدا‌ت دزی و جه‌رده‌یی بکات چی؟! دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک له‌مباریه‌وه‌ بی‌ری

كرده وه، بهو ئاكامه گه شت ببيت دز، به لام شك و گومان هه ردهم به تهوژمي زياتره وه رووي تيده كرد. گه رچي برياري دابوو، ههروه ها دهيدى ريگه يه كي ديكه ي له به رامبه ردا نيه، به لام تا ئيستاش له برياردانى بو دزيكرندا بيتوانابوو.

دواي هيندي كوكه به ئه سپايي له جيگه كه ي رابوو. سه رماي ئيواره ي كيوتو ناچار بكردبوو ئاره زووي گه رماي ئاگرى مقه لي بكات. شه و باي راشومون له نيو كولانه كاندا ويزه ي بوو. قالونچه كانى سه ر كولله كه سافو لوسو ئه رخه وانيه كان روشتبوون.

پياوه خزمه تكاره دهركراوه كه سه ري به رزكردو چاوى ده دهووبه ري دهروازه كه كردو به پالتو دريژه كه ي خو ي داپوشي. برياري دا شه وي له وينده ر وه ميئي، خوژگه ده يتوانى كونجيكى كه له باوبوران بيپاريئي، بدوژيته وه. ريگه ي ئه و پليكانه دوور دريژه ي دوژيه وه كه ده چو نيو دهروازه كه وه و جگه له كه لايى مردووان هيجى ديكه ي لي نه بوو، پاشان به دلتيابي ئه و شمشيره ي له خو ي شه ته كدابوو له كالانه كه ي ده ريه تئاو له سه ر پليكانه يه كي كورت روينا.

چهند چركه سات دواتر هه ستي به جو له يه ك له سييه ري پليكانه كه كرد، هه ناسه ي كپ كردو پشيله ئاسا له سه ر ئه و پليكانه ي به ره و قه لايى دهروازه كه ده چو ئه ژنوي داوان و له چاوه پوانيدا مايه وه. ئه و رووناكييه ي له سه رووي قه لاكه وه ده دره وشاوه گوئاي لاي راستى كه وتبوو، ريك له لاو رومه ته ي مووره كوانه كه ي ليه اتبوو، وابوو. چاوه نوڤي ئه وه ي ده كرد له م قه لايه دا جگه له كه لايى مردووان هيجى ديكه ي لي نه بيت، به لام

كه هه نديك سه ركه وت ئاگرى كي به ديكرد، كه شتيكي له سه ر دايا. روشنايه كه زهردو له رزوكبوو و هه وداي ئه و جالالووكانه ي به سه قفه كه وه بوون ده رده خست. مي له راشوموندا ئاگر ده كاته وه ؟.. ئه ويش له م توفه دا!.. ئه م مه ته له وه ك موته كه خستبوويه ترسو له رزه وه.

مارميكه ئاسا خو ي گه يانده سه رووي پليكانه كان و هه لروشكاو ملي دريژ كردو سه يري نيو قه لايه ي كرد.

ههروه ك باسى ليوه دهكرا، چهند كه لايى به ديكردن، كه له دهووبه ردا بلاويبوونه وه و چونكى ئاگره كه كزيبوو نه يتوانى بيانژميئي، به لام هه ر ئه وه نده ي بو دهركه وت هه نديكيان روتبوون و هه نديكي شيان كفت كرابوون، هه نديكيان ئافره تبوون و هه موويان له سه ر عاردي كه وتبوون و زاريان كرابووه و باسكيان ليك بلاو كرده وو و وا وينه ده چو هيج كاميان زيندووبن و له چه شنى بووكه گلينه بوون. مرؤف ده كه وته شكه وه داخوا ئه مانه كه به م چه شنه چوونه خه ويكي ئه به ديه وه روژيك له روژان گيانيان له به ردا بووه ياخود نا؟! شان و ملو هه يكه لي بي سهريان هه موو له م رووناكييه كزه دا دياربوو، به لام جه سته يان له تاريكاندا بزربوو. جه سته گه نيوه كه يان بوئيكي ناخوشي ليده هاتو پياوه خزمه تكاره كه لووتي خو ي گرتبوو.

هينديك دواتر ده ستي له سه ر لووتي هه لگرتو لئيان راما. چاوى به ته شكى كي عيفريت ئاسا كه وت، كه له سه ر كه لايك خواربيووه. ئه م عيفريته پيره نيك بوو شكلى قژ بوو، عه باي چه شنى قه شه ي له به ردا بوو، مه شخه ليكي دار سنه وبه ري به ده سته وه بوو، چاوى بريبووه

که لاکي ئافره تیکي سه رو پرداری رهش. ترس هینده دایگرت که کون پشکنیه که ی له بیر برده وه و ته نانهت هه ناسه دانیشی بۆ ماوه یه کی کورت فه رامۆشکرد. ههستیپیکرد مووی جهستی هه موو راستبوونه وه. بهم چهشنه ی سهیری ده کرد بینیی ژنه مه شخه ل به ده سته که مه شخه له که ی له که لیئی دوو خشتی راسته وه کردو ده سستی له سه ر تهرمه که دانا. چه شنی مه عیوونیکي منداله که ی بدوزی، ده سستی به هه لکه ندنی قژی تهرمه که کرد، قژه که به بزاونتی ده سستی به ئه سپایی هه لده که ندران. هه ر که قژه که هه لده که ندران پیاوه که ش ترسو دله خورپه ی زیده تر ده بوو، له هه مانکاتدا رقو قینی به نیسبه ت پیره ژنه که وه زیاتر ده بوو.

له م ساته وه خته دا ئه گه ر پرسایاریان لیکرد بایه داخوا هنز ده کا بییته دن یاخود له برسان بمریت؟ واتا هه ر ئه و پرسایاره ی ماوه یه که له مه وپیش له خوی کردبوو، ئه وه بیشک خالی دووه می هه لده بژارد. نه فره ت له خه راپه کارییه کان به چه شنیکی ئه وتۆ کاری تیکردبوو، که وه که ئه و چله دار سنه وه ره ی به ده سست پیره ژنه که وه بوو، ئاگریگرتبوو و نه یده زانی ئه م پیره ژنه به چ مه به سستیک مووی جه سته مردووه که ده پنی و هه ر بۆیه بۆی ده چۆوه سه ریه که، ئه م کاره به باش یاخود خراپه بزانیئت. له روانگه ی ئه وه ره رینی مووی کردو له راشومون، ئه ویش له م کاته ی شه ودا تاوانیکی نه به خشراوه. دیاره بیرى چوو بوو ماوه یه که له مه ویه ر برپاری دابوو بییته دزو جه رده.

پاشان هه موو وزه و توانای له قاجیدا کۆکرده وه و له سه ر پلیکانه که هه ستاو له پر به شمشیره وه له به رامبه ر ژنه که دا راوه ستا.

پیره ژن سه ری هه لپری و به ده مووچاوی ترسگرتووه وه رابوو و ده له رزی، هیندیک راوه ستاو پاشان به هاتوهاوار به ره و پلیکانه کان هه لاهات.

-سیحریاز بۆ کوئی؟ پیاوه که نه پاندی و پیشی پیره ژنه ی گرت، که خه ریکبوو به لایدا ده ربازبیئت. پیره ژن له بیرى دۆزینه وه ی ریگه ی ده ربازبووندابوو. پیاوه که پالیکي پیوه ناو و ئامبازی یه کتری بوون و بۆ ماوه یه که پیره ژنی له نۆ ده ستاندا راگرت. پیره ژن باسکی له پولاوانو ته نیا پیست و ئیسقانبوو، چه شنی ئه و ئیسقانه بیگوشته بوو، که له مه تبه خ فرییده دن. کاتیکی پیره ژن رابوو پیاوه که شمشیره که ی له به ر ده می راگرت. ژنه بیده نگیوو، وه که ئه وه ی تووشی جه لده ی ده ماغ بوویئت ده له رزی و چاوی هینده زه ق بووبوون وه که ئه وه ی بیانه وی ده رپه پرن. هه ناسه ی سواربووبوو. ژیانى پیره ژن به ده سست پیاوه که بوو. سه یریکی کردو لیی پرسى:

چاو! من زابتی پۆلیس نیم، پیاویکی غه ریبو ریوارم. دووله تت ناکه م و ئیشم پیئت نییه، به لام ده بی پیم بلئی لیڤه چ ده که ی؟

پیره ژن زیاتر چاوی کردنه وه و به چاوی سووره له گه راو و زاری قژه وه سه یری ده موچاوی پیاوه که ی کرد. لیوی که به ده میه وه نووسابوون لیکی کردنه وه و ئه وکی وه جووله که وتو ده نگیکي چه شنی قاره ی قه له باچکه ی له گه رووی هاته دهر:

-مووم هه لده که نن بۆ ئه وه ی (کلاو قن)یان لی دروست بکه م.

به وه لامه که ی هه موو نه ئینییه کان درکاندو به جیگه ی بی هیوایی هینایه ئاراوه. پیره ژن له پر

که وته له رزین و خوی هاویشته بهر پښی پیاوړه که. ئیتر عیفریت، نه بوو به لکو پیره ژنیکى روژ ره شېوو، که قره سهرى مردووانى دهرنى بو ئه وهى گلاو قزبان لى دروستبکات و بیفرؤشیت و پارووه نانیک وده دست بخت.

هه ست به بچووکى و نزمبوون هه موو جهسته ی پیاوړه که ی داگرت و ترسى دللى ره وپیه وه و ئه و نه فرته ی پیشترى هاته وه نیو دللى، خه لکیش دهبوو ئه م هه ست و سؤزه یان لا دروست بیست. پیره ژن له کاتیکى و قره سهره کانی به دهسته وه بوو و به دهنگیکی توپړه و شهى شکاو وتی:

به یه قین دروستکردنى گلاو قز له مووى مردوو له روانگه ی توه تاوانیکى گه وره یه، به لام ئه م مردووانه شیاوى مامه له ی له مه باشترین. ئه و ئافره ته ی قره ره شو جوانه کانیم رنیوه پیشتر له به رده رکی دهر وازه که گؤشته ویشکه ی ماری به جیگه ی گوشت ماسی به هره سه کان دفرؤشت. ئه گهر به نه خوښی تاعوون نه مردبا ئیستاش ئه م کاره ی ده کرد. هره سه کان هه زیان لیبوو شتى لى بکړن و ده یانگوت خوارنده که ی زور به تام و چیرته. ئه و کاره ی ئه و ده یکرد شووره یی نه بوو، چونکى ئه گهر ئه م کاره ی نه کردبا له برسان دهمرد!

چونکى هیچ ریگه ی دیکه ی بو ژبان له بهر ده ستدا نه بوو. ئه گهر ده یزانی منیش بو بژئیوى ژبان ناچار دهم ئه م ره فتاره ی له گه لدا بکه م، بیښک شووره یی تیدا به دى نه ده کرد.

پیاوړه که شمشیره که ی ده کالانه که ی خسته وه و ده ستى چه پى له سهر داناو گوښى بو و ته کانی پیره ژن شلکړدو به ده ستى راستى مووره کوانه که ی

لاچاوى ده گوښى. به م چه شنه گوښى بو قسه کانی پیره ژن راگرتیوو، هیزو تاقه ت و نه ترسانی له دلدا دروستده بوو، وه ک ئه و نه ترسییه ی ماوړه یه ک له مه و بهر له بن دهر وازه که دانیشتبوو له دلدا نه مابوو. هیژیکى سه یروسه مه ره ئه وى بو لای دره ترسیکی پیره ژنه که دهبوو. ئه و ئیتر بیرى له برسان مردن و دزیکردن نه ده کرده وه. به هیچ کلوجیک له برسان مردنى له بیرو میښکیدا نه مابوو، به لکو ئه مه یان دواين شتبوو که بیته نیو میښکیه وه. به گالته پیکردنه وه گوتی: ئایا تو ئه مه ده زانی؟ که پیره ژن له قسه کردن خزمه تکاره دهرکراوه که ده ستى له سهر سووره کوانه که ی لا رووتى هه لگرتو به سهر پیره ژنه دا خوار بووه و ده ستى ده قورگى ناو به توپړه یی گوتی:

که واته ئه گهر رووتت بکه م کاریکى دروستم کردوو! چونکى ئه گهر رووتت نه که م له برسان دهمرم.

پاشان جلی پیره ژنه ی له بهر ی داکه ندن و کاتیک ژنه بو سهندنه وه ی جله کانی خوی هاویشته به ریپى پیاوړه که. پیاوړه که به هه موو توانای شه قیکی تپه لداو هاویشتییه نیو که لاکه مردووه کانه وه به پیچ هه نگاو خوی گه یانده سهره وه ی پلیکانه کان و ئه و جله ره نگ زهر دانه ی له بهر پیره ژنى داکه ندبوون له بن هه نگلی دابوو. له چاوترووکانیدا به پلیکانه بهرزه کاندراؤیشت و له تاریکایى شه وه زه نگدا بزربوو. دهنگى هه وره تریشقه ئاسای پیانی له پلیکانه ی قه لایه که دا دهنگى دایه وه و پاشان بیدهنگى بالى به سهر ئه و ناو ده کیشا.

هه ندیک دواتر پیره ژن له نیو ته رمه کان هه ستاو به بؤله بؤل و نالاندن خوی گه یانده سه ره وه ی پلیکانه کان و به یارمه تیى ئه و

مه‌شخه‌له‌ی هه‌ندی ترووسکایی پێوه مابوو به‌نیو
 قه‌ه‌ سه‌ی و ئالۆزه‌کانیدا له‌ژێر رۆشنایی ئاگره
 که‌ه‌که‌وه سه‌یری کۆتایی پلێکانه‌کانی کرد. له
 پشت ئه‌و تاریکاییه‌دابوو که‌ سه‌ هه‌والی لی
 نه‌زانیبوو، که‌ سیش نه‌یده‌ناسی.

سه‌رچاوه:

به‌ترین داستانهای کوتای دنیا.

په‌راویز:

1. راشومون گه‌وره‌ترین ده‌روازه‌ی شاری
 کیۆتۆ پایته‌ختی له‌میژینه‌ی ژاپۆن بوو. ده‌گوترا

